

UPPSALA MISSIONSFÖRSAMLINGS

Mars/april/maj **MÅNADSBLAD** 1/15

Grenarna är många...

Vi har påbörjat ett nytt år och det är årsmötestider: Nya beslut, nya val, ny satsning – men också bokslut och utvärdering av det gamla året, det som vi inte längre kan göra något åt. Det ligger bakom – både det glädjefulla, det önskade och det smärtsamma.

Ibland fastnar vi i det som varit, ibland i det negativa, ibland i det positiva. Men tiden går vidare och vi måste också lämna och gå vidare. Om vi drabbats av svårigheter och besvikelser är nog det viktigaste att inte fyllas av bitterhet. Bitterhet är förtärande och förmörkande. Bitterhet bär ingen god frukt utan kan leda till mycket som är destruktivt.

Allt vi är med om påverkar oss givetvis, ger oss erfarenheter och förhoppningsvis större kunskap och vishet. Det påverkar också våra förväntningar inför framtiden, hur vi tänker och beter oss, liksom hur vi ser på oss själva och andra. Förväntningar styr mer än vi kanske tror.

Det har t ex visat sig vid jämförelse mellan likartade skolklasser att, om lärarna har fått information om att den nya klassen är ambitiös och duktig, så blir både prestation och betyg högre än om lärarna har fått veta att det är en svag och ointresserad klass som kommer. Förväntningar styr!

Vilka är dina förväntningar på nuet och framtiden?

Förhoppningsvis ser du fram emot nya intressanta möten och upplevelser liksom möten med människor som vi känner väl. Kanske behöver vi också upptäcka varandra på nytt, verkligen se varandra och något nytt även i det gamla och vana?!

I ett alltför ofta uppdelat samhälle är Kyrkan en lika unik som värdefull mötesplats för människor i olika åldrar, med olika åsikter, intressen och sociala sammanhang.

Låt oss därför möta morgondagen med positiva förväntningar och med öppenhet för såväl nya som välkända möten, där vi både ser och vårdar varandra och vår gemenskap!

Ulla-Britt Andersson

Att ta emot och ge vidare

Kornet har sin vila djupt i frusen jord,
är ej dött, det väckes av ditt skaparord.
Kärlek från Gud, åt allting ger du liv.
Kärlek med ditt ljus kom,
kom och hos oss förbliv.

Han var vetekornet, låg i jordens djup.
Han stod opp en påskdag, lever bland oss nu.
Aldrig en sol har lyst så stark och klar.
Kärlek med ditt ljus kom,
kom och dröj hos oss kvar.

Han blev hängd på korset, i en grav lagd ner.
Ingen enda väntar möta honom mer.
Kärleken når långt bortom död och grav.
Kärlek med ditt ljus kom,
kom och dröj hos oss kvar.

Väntande på värme vilar rot och frö,
vet att våren kommer. Varje träd och ört
brister i blom på sin bestämda tid.
Kärlek med ditt ljus kom,
kom och hos oss förbliv.

Psalmer o sånger nr. 204, text A. Frostensson

Alla behöver vi pauser i livet och fastetiden är därför en gåva till oss i en alltmer stressad tid. Det är ett tillfälle att stanna upp och ge tid för eftertanke och reflektion, att min självbild skall närma sig Guds bild av mig.

Fastetidens och påskens budskap handlar om ”kärlekens väg” som innehåller mycket lidande och kamp. Höjdpunkten blir den tomma graven och vittnena som får möta den uppståndne Jesus.

*Kärlek från Gud, åt allting ger du liv.
Kärlek med ditt ljus kom,
kom och hos oss förbliv.*

Det är denna Guds kärlek vi får vara mottagare och förmedlare av. Den allomfattande kärleken, som är större än oss själva, som för oss närmare varandra och närmare Gud.

*Gud, välsigna oss i vårens tid,
att vi gläds över varje grönskande knopp,
varje timme av ljus, varje vårlig bris.
Gud, välsigna vår pånyttfödelse.*

Ulla-Britt Andersson

Våra älskade träd!

I vår kyrka ser besökarna två träd, ett målat på väggen till höger och ett levande som avtecknar sig genom de stora fönstren till vänster. Trädet i gathörnet är en skogslönn, *Acer platanoides*, inte ovanligt som parkträd. Vi njuter i hög grad av vår lönn som ändras med säsongerna – vinterns mörka smala grenar med snö på, vårens ljusst grönblomning, sommarens mörkt skuggiga bladverk och det vackert flammande färgfyrverkeriet under hösten. Nja, bladen faller nog mest helgröna här inne i staden, efter vad jag kan minnas.

De båda träden har en tydlig likhet. Båda lutar kraftigt. Att lönnen lutar ut mot korsningen beror på att när den var ett litet tunt spö fanns det något som trängde den, ett annat träd eller ett hus. Lutningen uppkom alltså under de första åren.

Tänker vi på hur trädet hamnade här får vi gå tillbaka 100 år till den tid när det grodde ett frö på Prinsens skolgård. Någon gång innan kyrkan byggdes skadades en huvudgren som bröts och dog. Det kan ha berott på ett snödrev eller en häftig virvelvind.

I många år satt den döda grenen kvar medan skalbaggs-larver och svamphyfer, svampens cell-trådar, gjorde sitt – grenen multnade bort. När grenen bröts loss blev snittet alldeles för stort! Lönnen klarade aldrig att valla över och läka snittytan.

Vad händer då? Jo, det vi ser idag är en stam som har en mycket stor del död ved och barken har släppt på en yta. Detta gör trädet instabilt. Kontakt har tagits med Uppsala Kommun som äger lönnträdet, ett s.k. stadsträd. Kommunen håller ett öga på utvecklingen. Ett nytt träd skall planteras när det nuvarande inte kan stå kvar.

Vi har ändå ett träd kvar i kyrkan och det lutar också kraftigt. Ibland tänker jag att den där virvelvinden som syns från roten upp genom det målade trädet kanske är en farlig borststikka vars hyfer löser upp veden.

Men på det målade trädet biter inga sporer. Lyckligtvis finns det alltid kvar.

*Mattias Iwarsson
Trädälskare*

*För min del
finner jag den
tanken alls icke
naiv.*

P.W.

Kallelse till årsmöte

Alla medlemmar inbjuds söndagen den 15 mars 2015 att delta i Uppsala Missionsförsamlings årsmöte. Det hålls i Missionskyrkan. Det blir kyrksoppa efter gudstjänsten och därefter startar årsmötet kl. 12.30.

Årsmöteshandlingar kommer att finnas för avhämtning i Missionskyrkan under två veckor före årsmötet. De kommer också att via kretsarna delas ut till medlemmar boende i Uppsala. Du som bor på annan ort kan beställa handlingarna på tel. 018-10 00 35 eller per e-post info@uppsalamissionskyrka.se.

Styrelsen

Tack Elias!

Elias Elmquist har på terminstid under hela året 2014 arbetat som ungdomsledare i församlingen. För ett underfundigt och kreativt engagemang i den uppgiften vill vi från styrelsen säga ett varmt tack!

Kjell-Åke Nordquist, ordförande

Personalinformation

Från och med den 15 januari 2015 är Karolina Rönn anställd på en tillsvidare tjänst som pastor i församlingen, med inriktning mot barn och familj. Hon installerades i förmiddagsgudstjänsten den 18 januari i närvaro bland annat av Eku-
meniakiyrkans regionala kyrkoledare Jenny Dobers.

Kjell-Åke Nordquist, ordförande

Grundslanten

Vill du stödja ett spirande ungdomsarbete? Kan du vara med och ge församlingens ekonomi en mer långsiktigt stabil grund?

Församlingens ekonomi är i alltför hög grad beroende av intäkter från vår fastighet genom uthyrningsverksamheten. Dessa intäkter varierar kraftigt mellan åren. Även våra insamlade medel varierar från år till år. Efter flera år av projekt och särskilda engångsinsamlingar vill därför styrelsen under 2015 slå ett slag för det småskaliga, regelbundna och långsiktiga givandet i Uppsala missionsförsamling.

Att ge småskaligt och långsiktigt betyder att ge en liten summa varje månad under en lång tid. Och effekten blir stark – två- eller tresiffrigt givande blir till respektingivande belopp vilket ger en stor trygghet i församlingsarbetet. Kanske hör du till dem som redan har ett regelbundet givande till församlingen. Känn dig då nöjd med det, eller fundera över om du kan öka på detta! Kanske har din ekonomi blivit starkare sen du beslutade vilken summa du vill ge till församlingen. Tänk efter – vad kan du avvara till glädje för nya satsningar i Missionskyrkan?

Blanketter med förtryckt information till banken finns att få i Missionskyrkan. Missionskyrkan sköter kontakten med din bank när du lämnat blanketten. Du kan via din bank närsomhelst avsluta eller ändra överföringen.

Styrelsen för Uppsala Missionsförsamling

Equmeniakyrkorna i Uppsala i samarbete

Söndagen den 8 mars kl. 11 firar vi gemensam nattvardsgudstjänst i Missionskyrkan tillsammans med Baptistkyrkan, Valsätrakyran och Österledskyrkan. Vi får besök av rektor Owe Kennerberg vid Teologiska Högskolan, som predikar över temat *Kampen mot ondska*. Pastorer Anders Jarl, Andreas Möller, Inger Wilhede och Lasse Vallmoss medverkar.

Gemensam kör sjunger under ledning av Margareta Ljungdahl. Insamling till pastors- och diakonutbildningen på Teologiska Högskolan Stockholm och på Bromma folkhögskola.

Efter kyrkkaffet följer ett seminarium med Owe Kennerberg över ämnet *Teologi i vår tid*. Du som är med på seminarierna får sopplunch i stället för kyrkkaffe. Kostnad 60:-.

Anmälan senast 3 mars till någon av lasse.vallmoss@missionskyrkan.se anders.jarl@osterledskyrkan.se kontakt@baptistkyrkani uppsala.se valsatrankyrkan.pastor@telia.com

Lasse Vallmoss

Vart är vi på väg?

En snöig dag i början av februari har jag stått träff med Lasse Vallmoss. Mitt uppdrag är att få veta vad församlingens föreståndare har för tankar om vårt nya samfund Equmeniakyrkan.

För en tid sedan deltog flera av våra anställda i Missionskyrkan i Equmeniakyrkans vinterting i Sunne, där diakoni var konferensens huvudtema.

– Det var roligt att återse gamla kollegor och träffa nya bland de inte mindre än 400 anställda från hela landet som var närvarande, säger Lasse Vallmoss. Men en liten besvikelse var ändå att jag saknade utmaningar. Diakonin behandlades helt enkelt i alltför allmänna termer.

– Det fanns inga riktlinjer. Jag skulle velat ha större fokus på det vi behöver jobba på. Jag är ändå glad över processen som ledde till det nya samfundet. De enskilda församlingarna spretar fortfarande åt olika håll, men det var ett både viktigt och riktigt beslut att bilda Equmeniakyrkan.

Samordnade resurser får konsekvenser

Genom sammanslagningen har man fått möjlighet att samordna resurserna. Tidigare hade vi tre enskilda kyrkokanslier men nu räcker det med ett kansli. Följden har blivit att behovet av medarbetare har sjunkit. Samtidigt har ekonomin inte utvecklats så positivt som man haft anledning att räkna med, varför en del tidigare medarbetare har mist sina jobb. Det påminner om de konsekvenser som brukar bli följden av att två företag slås samman.

– Men nu börjar det hända saker, fortsätter Lasse. Kampanjen *Tänd ett ljus* t.ex. blev en framgång med ett bra material. Riktigt bra informationsmaterial finns för övrigt på Equmeniakyrkans hemsida, liksom på Facebook. En slags manifestation för samhörigheten i Uppsala blir det den 8 mars då de fyra Equmeniaförsamlingarna i Uppsala tätort ska fira gudstjänst tillsammans i vår kyrka. Då kommer rektorn för Teologiska högskolan i Stockholm, Owe Kennerberg, att medverka. Efter sopplunch blir det ett seminarium som är öppet för alla intresserade.

Ökad administration?

Kan det bli så att det nya stora samfundet leder till mer administrativt arbete för församlingarna i Equmeniakyrkan jämfört med tidigare? Frågan blev aktuell då RPG uppmanades att komma in med namnlistor till församlingen på alla, ca 500 personer, som deltagit i RPG:s sammankomster under året. Varken Uppsala kommun eller Bilda kräver att RPG ska redovisa namn – bara hur många som deltagit. När jag frågar om detta får jag svaret att det delvis är ett missförstånd. Namnen är till för att statistiken ska bli så korrekt som

möjligt så att församlingsmedlemmar inte räknas två gånger. Till samfundet sänds enbart siffror som i sin tur ligger till grund för statsbidrag till Equmeniakyrkan. Något merarbete skulle det alltså inte vara fråga om enligt Lasse Vallmoss.

Självständiga församlingar

Jag funderar över om allt blir så mycket bättre med Equmeniakyrkan. Vilka praktiska svårigheter kan uppkomma nu när våra anställda i samfundet kommer från olika teologisk och kyrklig bakgrund? Lasse framhåller då att kyrkokonferensen har beslutat om ett dokument som är att ses som en teologisk grund. Öppenheten och friheten för enskilda församlingar att själva bestämma i olika frågor är där fastställd. Vissa församlingar tillåter t.ex. barnmedlemskap och baptistförsamlingar är fria att göra som de vill när det gäller barndop. Lasse håller ändå med om att det kan bli bekymmer när enskilda församlingar själva får bestämma.

Hur har vår församling påverkats?

– Skillnaden är liten jämfört med tidigare, framhåller Lasse Vallmoss. Församlingen hade en relativt god relation till Missionsförbundet. Jag hoppas att det fortsätter på samma sätt och att vi tar med oss det goda in i något nytt.

Det nya samfundet har alltså egentligen inte haft någon effekt alls på församlingen. Hur ska man förklara det? Lasses förklaring till det är att inte bara vår egen församling utan även de övriga Equmeniaförsamlingarna i Uppsala är självständiga församlingar som är tillräckligt stora för att klara sig själva.

– Dessutom har varje kyrka i Uppsala sin egen profil och det behövs olika typer av församlingar både här och på andra ställen. Det ligger en styrka i mångfalden. Tillsammans kan vi inspirera och komplettera varandra. Det är bara att applådera och tacka Gud!

En positiv följd av Equmeniakyrkan har blivit regelbundna kollegieträffar, då man utbyter tankar och idéer med övriga församlingsanställda i hela Uppland. Det understryker att Equmeniakyrkan än så länge sannolikt betyder mest för de anställda.

Ett tidsperspektiv

Till sist vill jag höra Lasses åsikt om hur lång tid han tror att det tar innan de flesta av oss inte känner oss som missionsförbundare, baptister eller metodister utan som sanna "equmener".

– För de äldre som under många år har varit med i en församling kommer det att ta lång tid, förklarar Lasse. De yngre däremot har inte samma identitetstillhörighet och känner sig mer obundna. För övrigt är det väl som det alltid varit att människor söker sig till den församling som tilltalar dem mest. För de yngre gäller framför allt att trivs man inte i en församling söker man sig till en annan. Det viktigaste är att man är kristen!

En intervjuares reflektion

Av de intervjuer som jag gjort bland företrädare för Equmeniakyrkans församlingar i Uppsala framgår det, att förändringar som skett främst är av organisatorisk art. Därigenom har de anställda fått en ökad gemenskap. De flesta församlingsmedlemmar tycks däremot inte finna någon större skillnad mellan förr och nu.

För min egen del kan jag inte komma ifrån att beslut och vackra tal om ekumenik på samfundskonferenser i princip bara gäller på samfundsnivå. Kanske hoppades man, när Equmeniakyrkan bildades, att det skulle innebära ett startskott för ökad ekumenik även bland församlingarna, men en naturlig och äkta ekumenik på församlingsnivå kan inte dikteras uppifrån utan måste skapas underifrån.

Om en ort ska få en levande ekumenik beror på de lokala församlingarnas vilja och de förutsättningar som finns på orten. Det finns flera exempel på lyckade ekumeniska samarbeten som börjat i all enkelhet med att församlingsmedlemmarna ville ha en förändring.

Själv känner jag en församling i Uppland, som består av medlemmar från två olika samfund, och som långt innan Equmeniakyrkan var påtänkt har haft och fortfarande har ett gott ekumeniskt samarbete med Svenska kyrkan. Kanske man kan säga att de väntade inte på startskottet utan tjuvstartade.

Bertil Jakobsson

NybyVision blev först!

Ytterligare en pusselbit föll på plats när NybyVision som första ideella organisation i Uppsala nyligen tecknade en treårig överenskommelse med Uppsala kommun. Månadsbladet, som under många år följt verksamheten i NybyVision, har träffat dess ledning och även Mohamad Hassan, som varit med och arbetat fram avtalet på kommunnivå. Vi möter tre glada företrädare för NybyVision, vik. verksamhetschef Sara Almlöf, bitr. verksamhetschef Josefin Cras och styrelsens ordförande Björn-Erik Erlandsson.

Hur nådde ni den här överenskommelsen?

– Det är frukten av ett mycket långt och förtroendefullt samarbete mellan NybyVision och Uppsala kommun, säger Sara Almlöf. Vi har ju haft stöd från kommunen i olika former ända sedan 1991. Men det hela tog fart vid en *hearing* i december 2013 och sedan gick hela processen väldigt fort. Vi jobbade ihop med kommunens tjänstemän för att få fram texten. Samarbetet med både politiker och tjänstemän på kommunen har varit mycket gott. Detta innebär ett erkännande från kommunens sida av vårt arbete.

– Ett kvitto på att vi gjort ett bra arbete, tillägger Josefin Cras.

Björn-Erik Erlandsson förklarar att kommunen hela tiden har haft ”full insyn”. Det har varit ett

öppet förhållande där kommunen ofta understrukt: Gör vad ni är bra på!

Vad innebär överenskommelsen?

– Överenskommelsen är ett stort steg för oss, säger Josefin Cras. Den ger oss ekonomisk trygghet tre år framåt och vi får en tätare dialog, ett närmare samarbete med kommunen.

– Men vi kan fortfarande känna frihet. Kommunen kommer inte att styra oss, vi styr oss själva, tillägger Sara.

Vad kan NybyVision erbjuda?

Björn-Erik Erlandsson menar att NybyVision är bra för hela samhället. Här tar man emot människor med olika ideologisk bakgrund, med olika religion utan att särskilja eller segregera.

NybyVision är en del av samhället där vi kan komma varandra nära. Idag väljer människor ofta att se en fiende, inte

en medmänniska. Vi vill kunna överbrygga detta, vi vill erbjuda en punkt där människor kan vara trygga.

– NybyVision kan skapa ett sammanhang för människor som ofta saknar just detta, påpekar Sara. Våra deltagare får lära sig hur Sverige fungerar. Här finns språkkurser på olika nivåer – språket är ju nyckeln till förståelse. Svenskan går in i många av våra olika kurser till exempel när vi har kurser i bakning, i syateljén och när vi talar om kultur och samhälle – överallt använder vi språket! För att inte tala om Språkkaféet på onsdagseftermiddagarna! En bra hjälp att på ett informellt sätt hitta ett sammanhang – medan man fikar.

– Vi kan också fånga upp dem som inte går den raka vägen via SFI – Svenska för invandrare –

och ut i samhället, säger Josefin, den målgrupp som ”inte kommer vidare direkt”. Många människor behöver kanske först landa i ett sammanhang för att sedan så småningom gå vidare. Vi kan erbjuda en mjukare introduktion.

Hur ser ni på kopplingen till era två huvudmän – Österledskyrkan och Uppsala Missionsförsamling?

– Kyrkan i stort har en uppgift och NybyVision är en del av kyrkan, förklarar Björn-Erik Erlandsson. Vi är en del av det diakonala arbetet i Österledskyrkan och Uppsala missionsförsamling. Och våra huvudmän har anledning att vara stolta över NybyVision, på samma sätt som vi från NybyVisions sida är tacksamma över all det stöd i form av ideella insatser som görs från medlemmar i de två församlingarna. Vi vill inte vara ”ett självspelande piano” – vi vill höra ihop med våra huvudmän på ett tydligt sätt! Det är viktigt att vi är förankrade i båda församlingarna – det kan handla om omsorg, förbön, besök och andra insatser.

Sara, Josefin och Björn-Erik är alla överens om hur viktigt det är med de ideella insatserna – de är ovärderliga. Och det finns hela tiden ytterligare behov! På nytt talar de om Språkkaféet och hur bra det är att kunna inbjuda till ett enkelt samtal kring kaffebordet för de församlingsmedlemmar som kanske inte kan tänka sig ett större engagemang.

Hur känns det idag?

– Det är ett privilegium att få jobba här och skönt med den bekräftelse vi fått från kommunen, säger Sara Almlöf. Man känner att man gör skillnad när man går till det här jobbet!

– Det känns spännande, utmanande och uppmanande med partnerskapet, säger Josefin Cras. Nu har vi fått förutsättningar att jobba och också att tänka framåt. Nu vill vi planera för att utveckla just det vi är bra på så att vårt arbete ska komma fler till del.

En stöttande kommun

Kommunalrådet Mohamad Hassan (FP) bidrog aktivt till att det blev en överenskommelse.

– Det var i början av mitt politiska arbete i Gamla Uppsala kommundelsnämnd som det hela började, berättar Mohamad Hassan. Vi hade nära

kontakt med NybyVision och imponerades av deras professionalitet, som kunde utgöra ett komplement till kommunens eget arbete. Kommunen vill gärna stötta en organisation som NybyVision som har erfarenhet och tradition. Man har bevisat under årens lopp att man gör ett bra och gediget arbete och står för kontinuitet.

Samtidigt var det så att kommunen ville brett politiskt hitta bättre villkor för den ideella sektorn. Det frivilliga samhället ska vara delaktigt. Omkring åren 2010-2011 började tankar födas på s.k. partnerskap och vägen banades för en partnerskapsprocess med ideella organisationer i kommunen.

– Utbildnings- och arbetsmarknadsnämnden var den första nämnden i Uppsala att upprätta partnerskap och vid invigningen år 2014 av NybyVisions nya lokaler vågade jag ge ”en present” och utlova detta, berättar Mohamad Hassan. Jag är stolt och glad över det. Den här överenskommelsen är mycket väl genomarbetad av kommunala tjänstemän och NybyVision tillsammans och med en kontinuerlig politisk förankring under processen. Det är också mycket viktigt att det finns en bred politisk samsyn i denna fråga.

– Vi vet att NybyVision står för en mycket stor egeninsats bestående av ideella krafter. Men det behövs pengar för att driva hela verksamheten. Med denna överenskommelse kan NybyVision få en trygghet och ett lugn. Man behöver inte hela tiden jaga pengar och projekt utan kan i lugn och ro ägna sig åt sin egen verksamhet och utveckla den, avslutar Mohamad.

Pusselbiten då?

En pusselbit ska passa in åt olika håll och NybyVision ska passa för alla sina deltagare, motsvara kommunens behov och förväntningar, vara huvudmännens utsträckta hand i det diakonala arbetet och stå öppet mot samhället och världen.

– Situationen i världen i stort är allvarlig, säger Björn-Erik Erlandsson. Det känns som om NybyVision kan spela en roll här. Vi är en del av världen. För att förändra världen får man börja med en person – sig själv.

Birgitta Åhman

Faktaruta

Överenskommelsen om partnerskap kan läsas i sin helhet på <http://tinyurl.com/nybyvision>.

Här följer några utdrag ur texten (Mbl:s fetstil):
... *Ideella organisationers självständighet och oberoende ska synliggöras och stärkas ... utgöra en viktig aktör inom välfärdsutvecklingen. ... stöd och stimulans ska utgå från organisationernas integritet och oberoende... i enlighet med den sedan länge etablerade förtroendefulla relationen mellan Nyby Vision och Uppsala kommun... två likvärdiga parter med en ömsesidig respekt, förtroende och tillit... inte någon styrning från någon av parternas sida... en möjlighet att ta tillvara NybyVisions unika kompetens inom området... arbeta med långsiktiga processer... målgruppernas behov i fokus... NybyVision kompletterar andra insatser.*

Partnerskapet avser perioden 2015-01-01-2017-12-31. Bidragets omfattning för 2015 är 4 725 000 kr.

Utöver bidraget står kommunen för lokaler på Sturegatan 9.

vårmarknad och hantverksmässa

11 april kl. 11.00 – 14.00

Försäljning av hantverksalster, hembakat bröd, växter, matvaror, lotter mm. Servering av våfflor, kaffe, tårta och soppa med smörgås

Vi tar tacksamt emot gåvor, t.ex. bröd, sylt och saft, sticklingar, lotterivinster, handarbeten

Kontakta gärna Gunnel Andersson tel 40 13 08 eller Kristina Stenson Tel 23 06 54.

Inlämning fredag 10 april kl. 15 – 18

70-årsfest på Eneby

Pingsten firar vi med 70-årsjubileum för Enebygården! Dagen blir starten på Enebysommaren och en fest för hela församlingen och dess vänner! Vi uppmärksammar gårdens historia och tradition med berättelser och en utställning.

Firandet på Eneby börjar med gudstjänst på pingstdagen den 24 maj kl. 11.00. Sedan är grillarna tända för lunch. Ta med det du vill grilla och äta. Sedan bjuder vi på eftermiddagsfika. Det blir en dag med något för alla – aktiviteter som pilgrimsvandring, musiklekar, jonglörer, tårtbakning och tipspromenad. Avslutande andakt hålls vid vattnet kl. 16.00.

För er som inte kör egen bil ordnas transport från kyrkan. Till detta behövs en anmälan senast 20/5 till Karolina Rönn.

Sommar på Eneby

Den 18 april kl. 10 städar vi bort vintern från Enebygården. Alla krafter behövs, små som stora! Arbetet beräknas pågå hela dagen men du väljer själv hur länge du orkar och med vad du kan bidra. Det finns jobb både inomhus och utomhus. Vi bjuder på fika så hör av dig så vi vet att du kommer. Vi samordnar också skjutsar i bil. Hör av dig till Lotta Holmberg tel. 018-692601!

Sensommarläger

för alla äldre planeras på Enebygården. Det kommer troligen att äga rum 21 – 23 augusti. Mer information kommer!

Håll utkik

efter sommaren arbetsdagar. Har man hus har man jobb, brukar vi säga. Ett par dagar under sommaren arbetar vi på Enebygårdens underhåll. Vill du vara med? Håll utkik efter anslag och boka in ett par dagar vid vårt gemensamma underbara sommarhus.

Studiecirkel och kulturprogram ordnas tillsammans med Studieförbundet Bilda.

www.bilda.nu/ost www.bildamusik.nu

Ur min personliga historia

Vi har suttit förr och samtalat så här, Sigbert och jag. Den gången fick jag klart för mig hur Sigbert i sin adventspsalm *Glädjens fyra ljus* så tydligt förklarar kristen tro. (MB 2006:5) Den här gången hade jag tänkt mig få höra hans värmländska bakgrund, om teologiska studier och forskning, om engagemanget för Kongo och för Israel-Palestinafrågan. Och så blev det till en början. Men vi blev kvar i uppväxten i pastorsfamiljen, i skoltiden och de värmländska perspektiven på andra världskriget på andra sidan gränsen till Norge. Det blev ämne nog för dagen.

”Jag tänker mig att min historia bara eller mest är del av en tidsepok och ett visst samhälle. Det är den epoken och det samhället som min personliga historia illustrerar”, säger Sigbert, och förklarar att han uppfattar sig som representativ för sina generationskamrater födda 1930 - 1935: ”Vi som kan minnas Hitler”.

Men för mig som lyssnar blir det efter hand klart att barn- och ungdomsårens upplevelser och erfarenheter från Kalmar och Värmland och tillsammans med pappa Herbert senare på ett påtagligt sätt kommer att dyka upp i nya sammanhang.

Sigbert Axelson, pastorsson och missionsarbetare, teolog och forskare, har sitt förnamn efter mamma Sigrid och pappa Herbert, missionspastor och distriktsföreståndare, och Axelson efter glasblåsaren Axel Fisk i Glava, värmlänning och lekmanpredikant. Familjen Axelson bodde i Kalmar när Sigbert växte upp. När brodern Lorens föddes 1937, dog mamma Sigrid i blodförgiftning. Fastern Naima kom då att bli barnens ”sociala mamma”.

Om pappa skulle dö där...

Under krigsåren bodde familjen Axelson ganska centralt i Kalmar nära fängelset. En synagoga låg på andra våningen i ett vanligt hyreshus mellan Stortorget och Centralstationen. När flyglarm gick skulle brandkåren inställa sig ovanför synagogan, för man räknade med att det första som tyskarna skulle bomba det var synagogan.

– Eftersom pappa var placerad på brandkåren, skulle han vara med där också, berättar Sigbert.

Då tänkte jag att om pappa skulle dö där, så skulle jag det också. Så varje gång han gick dit, smög jag mig efter, så jag var bara en liten bit bakom brandsoldaterna. Men han såg mig aldrig. Jag visste precis hur jag skulle gömma mig för att kunna komma fram lagom till bombanfallet.

– Nej, jag tror inte att jag nånsin pratade med pappa om det här. Det borde jag ju ha gjort...

En gång i skyddsrummet – aldrig mer...

– Det var ju så att när flyglarm gick då skulle vi som bodde centralt i Kalmar gå ned till skyddsrummet. Och jag var nere där en gång, och då såg jag hur väggarna såg ut och tänkte att om vi skulle träffas av en bomb skulle vi dö här i skyddsrummet också. Det var ju bara löjligt. En gång i skyddsrummet – aldrig mer. Då gick jag hellre ut. Och det förstod min pappa och faster Naima. Hon försökte få med mig ner i skyddsrummet, men aldrig...! Nej, aldrig...

Det går ju inte att hindra smågrabbar...

– Sen hade vi småpojkar ett annat nöje och det var att vi gick ner mot vattnet söder om Kalmar slott till ett ställe som heter Danska kullarna. Och då låg man och hade ganska bra utsikt över trafiken i Kalmarsund. När då tyska fartyg kom upp mot Kalmar, hände det ibland att svenska fartyg gick ut för att avvisa dem. Och när kustartilleriet gav eld så gjorde man det strax framför fartygen, ja, strax framför, det var väl en hundra meter eller mer... Då låg vi där och såg krevaderna och hörde smällarna och så hoppades vi att tyska fartyg nån gång skulle träffas, men det skedde aldrig. Aldrig – det förstod vi ju att man inte sköt för att sänka fartygen utan för att få dem att vända. De som kunde tänkas vara krigsfartyg vände också. Ja, nog visste pappa om det här, men det går ju inte att hindra smågrabbar.

Sigbert är en berättare som fångar sin lyssnare. Hans värmländska tonfall känns igen och bidrar till engagemanget. Talspråket måste få höras i texten för att förhoppningsvis förmedla samma känsla och närvaro, som jag själv upplever. Ämnen skildras med både allvar och humor och det går inte att ta miste på att Sigbert själv är road av

samtalet. Men inte sällan djupnar perspektiven och kommer att kännas nära nog aktuella.

Svensk fattigdom och slaveriet i Kongo

I missionsförsamlingen, där Herbert Axelson var pastor, fanns en person vars berättelse kom att utgöra en stark koppling till områden som Sigbert senare i sin forskning kom att syssla med.

– Det var en pensionerad pastor, Karl Athell, Fattigstu-Kalle, som bodde i Katrumpan, en låg liten byggnad ned mot vattnet. Han berättade om hur han som barn till ruskigt fattiga föräldrar auktionerades bort till lägstbjudande och hamnade på en bondgård. Och kommunen betalade...

– Det där fick jag aldrig nog av att höra. Det har präglat min förståelse av svensk historia, hur svensk fattigdom såg ut när det var som värst.

– Den här berättelsen har gett mig en viss distans till slaveriet i Kongo. Missionärerna var ju faktiskt med om att friköpa barn. Ja, de friköpte barn för att dessa skulle kunna få gå i skola, medan andra krafter i Kongo valde att bedriva jakt på kongolesiska barn för att tjäna pengar.

Tillbaka till hembygden

Herbert Axelson flyttade 1946 med sina pojkar till Karlstad och en pastorstjänst i Betlehems kyrkan. Sigbert började i gymnasiet. Kriget hade tagit slut. Men i efterdyningarna fanns krafter som inte ville göra upp med det förflutna, dvs. nazistsympatierna. Ja, det som var mest konstigt var ju att många lärare kunde vara så okunniga, kommenterar Sigbert, som på gymnasiet i Karlstad råkade ut för lärare med tydliga nazistsympatier. Själv satt han inne med andra kunskaper.

– Så när mina lärare förnekade tyska övergrepp och våldet i dess olika former – ja, jag kunde inte hålla tyst om det. Om nätterna låg pappa och lyssnade på tysk radio – och jag var ju vaken också. Mer och mer började jag förstå tyska. Inte hade lärarna lyssnat på tysk radio. Det där kunde jag, enkla elementära saker. Och inte bara det...

Hur modig var du då inför lärarna?

– Jag kände mig aldrig modig utan jag sa vad jag visste. Och lärarna förnekade ju blankt fakta. Hur det var i kriget, under ockupationen och så vidare. Ja, jag sa vad jag visste.

Sänkta betyg

Men senare kallades Sigbert och en kamrat till ett möte med rektor och lärare som hade straffat dem med svagare betyg än de hade förtjänat. Nu hade lärarna kommit på bättre tankar och rektor sa att nu hade de bekant sina synder och frågade: ”Nu ber vi er om förlåtelse. Kan ni förlåta oss?”

– Och så vände han sig till mig. Det får vi tänka över, så vi ber att få återkomma, sa jag och så var det slut. Jag kunde ju ha frågat vad de menade med förlåtelse. För att han och flera andra lärare hade behandlat oss på det här sättet. Mig gjorde det ingenting. Jag behövde inga högre betyg än de här. Inte skadade det mig.

Det här allvaret hade jag med mig...

– Pappa var inkallad – det var ju så med vapenvägrare – sex månader borta och sex månader hemma. I början på 40-talet låg han inkallad i södra Skåne. Då skulle han och hans vänner på brandkåren där ta hand om judiska flyktingar som kom från Tyskland via Danmark. Och när han berättade om det där, det var ju så konkret. ”Vad gjorde ni med flyktingarna? Ni var väl inte sjukvårdsutbildade...” Nej, utan han berättade att judarna skulle placeras i tre olika grupper, såna som skulle klara livet utan några större medicinska insatser, såna som under goda förhållanden skulle klara sig, och så de som redan var döda eller var på väg att dö – ohjälpligt.

– Och när han beskrev detta, hur brandsoldaterna då skulle sortera judar på det sättet, så sa han att han nästan kände det som att han var Gud själv på den yttersta domen. Tänk om han placerade en jude fel, så att han skulle ha klarat sig med bra vård. Och så blev han placerad bland dem som var döda eller snart skulle dö. Så det här allvaret hade jag med mig.

Missionare som räddade liv

För familjen Axelsons del kunde Glava Glasbruk, bara ca tre mil från norska gränsen, räknas som hembygd både på fädernet och på mödernet. Gränsbygder tar ofta intryck av varandra. Folk flyttar över gränsen fram och tillbaka, så familjen hade släkt på den norska sidan också.

– När jag bodde hos min mormor – och det gjorde jag då och då – kom svenska soldater när de hade ledigt ner till Glava Glasbruk för att få se nåt annat. Många av dem kom till min mormor, Therese Wiberg. Hon hade alltid kaffepannan på

spisen. Soldaterna gav henne sina kuponger för kaffe och socker, och jag gick iväg och köpte.

– Då hörde jag de svenska soldaterna berätta om gränsområdet, de tyska posteringsarna och flyktvägarna från Oslo in mot Östervallskog, Årjäng, Töcksfors och Glava. Så jag hörde ju hela tiden om ockupation och flykt från Oslo mot de sydvästvärländska gränstrakterna. Hundratals, tusentals...

– När pappa och jag efter kriget tog bilen till Oslo och besökte vår släkting i Betlehems kyrkan i Oslo, berättade han att många av missionärerna försökte befria kvinnliga fångar som satt i ett visst fängelse, ett mellanled före avrättning. Det gick så till att om anhöriga kunde identifiera en kvinna, se på henne och sen tala om för fängvaktaren vad hon hette. Så missionärerna pluggade in foton på kvinnor och deras antecedentia. Sen kunde de gå till vakten och säga att de ville träffa den och den. Och så fick de loss kvinnor. Det var ju inte så att kvinnorna skulle avrättas, så det var inte som med männen. Men ändå, ändå... En del var ju dödsförskräckta när de kunnat fly från ett fängelse och beskriva eländet...

Och allt det här, det visste du...

– Om jag visste? Ja, det är klart. Det pratades ockupation och flykt ständigt och jämt hemma hos morfar och mormor och farfar.

– Så efter kriget sa pappa, att han ville visa mig en del platser och då tog han bilen ut på landsvägen till ett ganska obebott område. Jag kunde inte begripa vart han skulle ta vägen – hur han hittade där. Plötsligt stod det en man på vägen och hejdade oss. Pappa klev ur och frågade hur det var: ”Hur kan du känna till den här vägen? Den är hemlig. Har du varit med och smugglat?” frågade han pappa. Och pappa han bara gapskrattade. ”Nej, inte har jag varit med och smugglat – vad jag vet...”

– Ja, han hade uppenbarligen kört den här vägen, kanske inte själv men med andra. Så han visste och han kunde aldrig på allvar tala om hur

det kunde komma sig att han kört den här vägen. Ja, han visste. Men han ville inte tala om det.

Det var deras vardagsliv

– Sen finns det en intressant linje och det är hur mycket av förståelsen vid gränsen mellan Sverige och Norge som kunde bero på den haugeanska väckelsen på 1700-talet, en pietistisk väckelserörelse med ursprung i Norge, som påverkade väckelsen i Värmland, Dalsland och norra Bohuslän. Så det fanns ett stråk i den riktningen där i gränstrakterna. De här väckelsekristna hade vad de kallade gränsmöten, vartannat år i missionshus i Sverige och året därpå i missionshus i Norge. Det här att man höll ihop och träffades över gränserna var socialt och politiskt sett väldigt betydelsefullt. Det var ju deras vardagsliv...

Unionsupplösning eller ej?

– Men det fanns ju en svår ideologisk strid redan i början på 1900-talet nämligen unionsupplösningen, förklarar Sigbert. Väckelsefolket både på den norska och den svenska sidan var för en unionsupplösning sedan Norge i en folkomröstning hade röstat för. Men missionsföreståndaren, högerriksdagsmannen P.P. Waldenström åkte ner

till gränstrakterna och försökte övertyga missionsförbundarna om att de skulle motsätta sig och vara för en bibehållen union. Han blev totalt avvisad. Totalt... Tydligt begrep han inte bättre heller hur det här låg till... Och somliga norska historiker som jag har träffat, de förde saken ett snäpp längre tillbaks i tiden till Karl XII:s död i Fredrikshald.

– Det går en historia på bruket om farfar. Han hade på sin tid fått en fråga om Karl XII och hans död. En del ville ju hylla Karl XII långt efteråt. I en diskussion hade farfar fått frågan om vad han tyckte om Karl XII:s död. ”Ja, då va rätt åt’em”, sa han. ”Han hade inte nåt där å göra”, sa han.

För mig som lyssnare/läsare

är det en fascinerande upplevelse att få denna inblick i en tonårings uppväxt i omedelbar närhet av det konfliktområde som gränslandet mellan Sverige och Norge utgjorde under den tyska ockupationen av Norge. Sigbert fångar verkligen

min uppmärksamhet. Idag kan berättelserna kännas spännande och allvarliga men inte utan en viss humoristisk distans – som tagna ur en pojkbok. Jo, men det här visar på ett kynne och en tradition av historieberättande i gränstrakterna, förklarar Sigbert. Och uppenbarligen är han själv en bärare av den traditionen.

Sigbert Axelson är en levande berättare och har en rik källa av upplevelser och erfarenheter att ösa ur. Hans iakttagelseförmåga är skarp liksom hans slutsatser.

Ja, det finns mer att berätta – om tiden i Kongo, engagemanget för missionen och för den ständiga problematiken kring Israel – Palestina. Men det får komma i ett senare sammanhang.

Göran Almlöf

Mat och prat

– livsnära samtal om kristen tro för unga vuxna och studenter – är en grupp för dig som har frågor och tankar kring livet, glädje, lidande, tro, otro och Gud. Formen är enkel, ett tema introduceras och sedan delar vi tankar. Den sista stunden äter vi soppa och smörgås. Maten kostar 20:–.

Jag som leder gruppen heter Karolina och är pastor i Uppsala Missionskyrka. Jag menar att både tron och Gud håller för frågor och för livets olika svängningar. I denna grupp får man dela tro lika väl som tvivel eller otro. Läs mer på www.uppsalamissionskyrka.se/nyheter.

Karolina Rönn

Ett myller av liv!

Kom och upplev skärtorsdagens drama med fest, svek och förtvivlan. Med utgångspunkt i Lukas-evangeliets berättelse om Jesus och lärjungarnas påskfirande med härlig mat, bråk om lojalitet och hårda ord om framtida feighet, vaknatten i trädgården och det slutgiltiga sveket, formar vi ett skärtorsdagsfirande där vi får behandla just svek. Svek i äktenskapet, svek i vänskapen och sveket gentemot Jesus. Vad är det att svika och att svi-

kas? Vi bjuder på plockmat, firar nattvard, sjunger och ber, tvättar fötter och dramatiserar. Vill du ha en särskild uppgift, kom vid 18.00. Välkomna! Kontaktperson: Karolina Rönn.

Tro som politik

Den 10 maj skulle Beyers Naudé ha fyllt 100 år. Längre medlem i hemliga Broederbond bröt han med den efter Sharpeville-massakern 1960 och avgick som präst i den vita reformerta kyrkan, som stödde apartheidregimen. Som ledare för Christian Institute i Johannesburg spelade han senare en strategisk roll, stod nära ANC och satt därför i husarrest 1977-84. Han efterträdde Desmond Tutu som generalsekreterare för Sydafrikas Kristna Råd. Han ingick i den ANC-delegation som förhandlade med regimen.

Till minnet av Naudé ordnas den 11 maj symposiet *Faith as Politics: South African Perspectives* med Nordiska Afrikainstitutet, Svenska kyrkan, Missionskyrkan och Bilda som arrangörer. Medverkar gör Ben Khumalo-Seegelken – som predikar i gudstjänsten den 10 maj – Hans Engdahl, Iina Soiri, Birgitta Karlström Dorph m.fl. Anmälan om deltagande senast 28 april till www.bilda.nu/webbanmalan. Läs mer på www.uppsalamissionskyrka.se.

Sportlovslägret 2015

Första sportlovssöndagen i februari åkte vi, åtta ungdomar och pastor Lasse Vallmoss, upp till Borlänge Missionskyrka där vi checkade in för två övernattningsnätter. De följande dagarna skulle vi med olika medel ta oss nedför branterna i skidorten Romme Alpin.

Första kvällen ägnades åt samtal, mys och utforskning av kyrkan där hissen väckte stort in-

tryck på grund av dess skräckfilmsliknande långsamma färd ner i den kolsvarta källaren.

Nästa morgon möttes vi i köket av en storlagen frukost som Lasse dukat upp. Sedan bar det av mot backarna och skiduthyrningen. Det var en blandning av nybörjare och mer erfarna åkare som tog sig ut i backarna, men oavsett tidigare kunskaper gjorde vi alla stora framsteg och de många fall som backarna bjöd på påverkade inte humöret som var på topp då alla möttes för en gemensam lunch. När liftarna stängdes för dagen var alla trötta men glada.

När vi kom tillbaka till kyrkan lagade vi en tvårättersmiddag bestående av lasagne och efterrätt. Den sista kvällen avslutade vi med lekar och mera mys. Tisdagen bjöd på något färre fall och tröttare deltagare som då liftarna stängde var glada att få sätta sig i bilarna och pusta ut under hemresan. Gemensamt kunde vi konstatera att det varit en väldigt lyckad resa.

Cilla Hellgren

Kompost – postkonfa som blev tonårsgrupp

Fredagkvällar i kyrkan för dig som går på högskolan och gymnasiet. Är du äldre finns möjlighet att vara ledare. Välkommen kl. 19:00 den 27/2, 13/3, 27/3, 10/4, 24/4, 8/5. 26/4 Gudstjänst för och med barn! 23 – 24/5. Avslutning med övernattningsnatt på Enebygården.

Påsklovskul

SMU i Uppsala – en del av Eumenia, bjuder på Påsklovskul måndag och tisdag i påskveckan kl. 9 – 15. Det blir festliga lovaktiviteter för barn mellan 7 och 12 år med lek, sport, pyssel, sång och berättelser om påsken. Mer information kommer på hemsidan under barn och ungdom. Kontaktperson: Karolina Rönn.

Sommar på Eneby

I år planeras det för fyra roliga veckor på Enebygården. Kollo anordnas för 7 – 12-åringar under veckorna 25, 26 och 33 och läger för 10 – 15-åringar tisdag – lördag vecka 28.

Är du intresserad av att jobba som ledare? Gå in på hemsidan för information. För anmälan se enebydagkollo.se.

Rapport från SMU:s årsmöte

Uppsala SMU – en del av Eumenia – har hållit årsmöte med elva medlemmar närvarande. Under 2014 har bland annat tonårsgruppen Kompost och ungdomskören M.o.D. etablerats, och Uppsala SMU ser ut att gå en ljus framtid till mötes.

För 2015 valdes följande ledamöter i ungdomsrådet – tillika SMU:s styrelse: Elvira Dahlén fortsätter som ordförande och Elias Elmquist tar över uppgiften som kassör. Övriga ledamöter: Eje Brundin, Gabriella Hammarin, Martha Jacobsson, Laura Kindstrand och Erik Stenseke. Till suppleanter valdes Åsa Brugård Konde och Anders Petter Marstorp.

Uppsala SMU gläds åt att kunna lägga ännu ett lyckat verksamhetsår till handlingarna, och ser fram emot ett roligt och givande 2015.

Erik Stenseke

Kalendarium

MISSIONSKYRKAN

S:t Olofsgatan 40, Uppsala

MARS

1 SÖNDAG

11.00 Gudstjänst. Lasse Vallmoss, Lillemor Bränn. Kyrkokören och Immanuelskyrkans kyrkokör. Birgitta Orrefur, Kristina Åkesson. Fröleken.

2 MÅNDAG

19.00 Teologi och livsfrågor: *Den sårbara freden.* Sofia Camnerin om en radikal fredsteologi.

4 ONSDAG

12.00 Lunchmusik: Trio Minore.
13.30 Rum för tro och tvivel: Bibelsamtal. Lars Lindberg, Anders Gustafsson
14.30 Bön & gemenskap! Diakon Ulla-Britt Andersson och pastor Lasse Vallmoss.

5 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch: Gunnel Fagius, poesi.
18.00 Mat och Prat. Livsnära samtal om kristen tro för unga vuxna och studenter. *Syndafallet eller trädgårdsberättelsen – vad hände egentligen i Edens lustgård?* Karolina Rönn.
Läs mer på s. 14!

19.00 Millennieserien: *Allt varmare, allt blötare, allt torrare.* Petter Lydén, rådgivare i klimatfrågor.

6 FREDAG

12.15 Världsböndagen 2015 i Svenska kyrkans lokaler i Gränby centrum.

14.00 Mitt på da'n: *Om Fredens Hus, Ingegerd Troedsson, Pelle Svans-*

lös och något mer.
F. landshövding Ann-Cathrin Haglund.

8 SÖNDAG

11.00 Nattvardsgudstjänst med Uppsalas Eumeniaför-samlingar. Owe Kennerberg, rektor THS. Lasse Vallmoss, Anders Jarl, Andreas Möller, Inger Wilhede. Österledskyrkans kör, Sångkören. Kollekt: THS. Fröleken.
13.00 Seminarium omkring
14.30 *Teologi i vår tid.* Ove Kennerberg.
Läs mer på s. 5!

9 MÅNDAG

19.00 Skönlitteratur & Livsfrågor: *Bildhuggarens dotter.* Inledare: Inger Axelson, Ingrid Kallin.

11 ONSDAG

12.00 Lunchmusik: Daylight med Olle Naeslund.
13.30 Rum för tro och tvivel
14.30 Bön & gemenskap!

12 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch: Lena Köster, poesi.
19.00 Millennieserien: *Fakta sparkar.* Ärkebiskop em. Anders Wejryd om biskoparnas brev i klimatfrågan.

13 FREDAG

14.00 Mitt på da'n: *Arkeologiska undersökningar på Ostkustbanan.* Arkeolog Robin Lucas.
15.00 SÖNDAG

11.00 Församlingens årshögtid: *Mellan himmel och jord. Livets bröd.* Gudstjänst med nattvard. Karolina Rönn, Bertil Åhman.

13.00 Barnkören. Sopplunch. Församlingens årsmöte.

16 MÅNDAG

19.00 Tro och vetande: *Exoplaneter – nya världar bortom vårt solsystem.* Mikael Ingemyr, fysik- och astronomistuderande.

18 ONSDAG

12.00 Lunchmusik: *Bara Bach?* Jan Fagius, flöjt, och

Gunnel Fagius, orgel och piano.

13.30 Rum för tro och tvivel

14.30 Bön & gemenskap!

19.00 *Himlen omfamnar jorden.* Samtalskväll kring bönen Vår Fader. Diakonerna Ulla-Britt och Birgitta Andersson.

19 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch: Annika Bäckström, poesi.
19.00 *Mot nya djärva mål i säkerhetspolitiken.* Bo Wirmark.

20 FREDAG

14.00 Mitt på da'n: *Vägen till Santiago – tre år, tre etapper, tre kvinnor.* Karin Olofsdotter och Britt-Marie Emmadotter på pilgrimsvandring.

21 LÖRDAG

10.00 Ekumenisk kvinnofrukost: *Marias återkomst – och vår.* Professor Ninna Edgardh.

22 SÖNDAG

11.00 Gudstjänst på Marie Bebådelsedag. Karolina Rönn, Lotta Thagesson. Martha Jakobsson. Utgångskollekt till Eumeniakyrkan.

23 MÅNDAG

19.00 Skönlitteratur & Livsfrågor: *De utvalda* av Steve Sem-Sandberg.
Inledare: Ola Larsmo.

25 ONSDAG

12.00 Lunchmusik: *Från Hägg till Kilvén.* Jesper Rydén, orgel.
13.30 Rum för tro och tvivel.
14.30 Bön & gemenskap!

26 TORSDAG

18.00 Mat och Prat: *Vin eller saft – hur kommer det sig att kristenhet förknippas så starkt med nykterhet?* *Läs mer på s. 14!*

27 FREDAG

14.00 Mitt på da'n: *Från topp till tå.* Gunnar och Elisabeth Vegerfors berättar om Kilimanjaro.

Kalendarium

28 LÖRDAG

13.00 Öppen Spelstuga för folkmusikanter.

29 PALMSÖNDAGEN

11.00 Gudstjänst: *Vägen till korset.* Lars-Gunnar Skogar, Ulla-Britt Andersson. Yesterdays.
18.00 *Musik i Påsktid.* Kyrkokören och solister. Dirigent Birgitta Orrefur. Kerstin Geurtsen, berättare Samuel Kazen Orrefur, dragspel Johannes Kazen Orrefur, blockflöjt Inge Almén, orgel. Donald Wieselgren, ljus

APRIL

1 ONSDAG

12.00 Lunchmusik: *Kvartett för tidens ände* (Olivier Messiaen). Stefan Harg, klarinett. Anna Krocker, violin. Torbjörn Nilsson, cello. Mats Widlund, piano.

14.30 Bön & gemenskap!
19.00 *Himlen omfamnar jorden.* Samtalskväll kring bönen Vår Fader.

2 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch: Lars Björklund, poesi.
19.00 Skärtorsdagskväll: *Ett myller av liv.* Lasse Vallmoss, Karolina Rönn.
Läs mer på s. 14!

3 LÅNGFREDAG

11.00 Gudstjänst: *Korset.* Lasse Vallmoss. Inge Almén, orgel.

5 PÅSKDAGEN

11.00 Nattvardsgudstjänst med dopbekräftelse: *Kristus är uppstånden.* Karolina Rönn, Lasse Vallmoss. Körgrupp. Fröleken.

8 ONSDAG

12.00 Lunchmusik: Missionskyrkans egna musikanter.
14.30 Bön & gemenskap!
18.00 Ekumenisk gudstjänst i Domkyrkan på romernas nationaldag.

9 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch: Liza Sjöqvist, poesi.

18.00 Mat och Prat: *Maria – varför jungfru?* Om hora- och madonnakomplex i kristenheten.
Läs mer på s. 14!

19.00 Millennieserien: *Stoppa de dödliga epidemierna.* Ambassadör Anders Nordström analyserar framsteg och risker.

10 FREDAG

14.00 Mitt på da'n: *Fåglar och fågelläten.* Ornitologen Rolf Jacobson.

11 LÖRDAG

10.00 Ekumenisk kvinnofrukost: *Bibelsällskapet är gammalt, men hjärtat klappar ungt.* Lotta Ring, Svenska Bibelsällskapet.

11 LÖRDAG

11.00 - 14.00 **Värmarknad & Hantverksmessa**
Läs mer på s. 10!

12 SÖNDAG

11.00 Gudstjänst på Fairtrade-tema. Anders Gustafsson, Gunnar Axelson Fisk. M.o.D. Fröleken

12 SÖNDAG

12.30 Vernissage för utställningen *Brödet och fiskarna* av Uppsalakonstnärerna Johan Fremling, Kajsa Haglund och Eva Ryn Johannissen.
Pågår 12/4 - 12/5

16 ONSDAG

16.00 Gullin-konsert. Jan Allan med Kamomill. Musik: Lars Gullin. Text: Eva Sjöstrand. Inträde 150:-.
Läs mer på s. 18!

13 MÅNDAG

19.00 Skönlitteratur & Livsfrågor: *Beckomberga. Ode till min familj* av Sara Stridsberg. Inledare: Agneta Kristenson, Anna-Karin Widman.

15 ONSDAG

12.00 Lunchmusik: *Robert Schuman, sångkompositören.* Björn Ringström, sång. Gunnel Fagius, piano. Ola Nordenfors, kommentar

14.30 Bön & gemenskap!

19.00 *Himlen omfamnar jorden.* Samtalskväll kring bönen Vår Fader.

16 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch: Mohammed Omar, poesi.
19.00 Millennieserien: *Bistånd och handel – vägar till välstånd?* Erik Lysén, chef för Sv. K:s internationella arbete.

17 FREDAG

14.00 Mitt på da'n: *"Jag är bara Nathan Söderblom satt till tjänst"*. Biskop em. Jonas Jonson om ärkebiskopen, som lade grunden för ekumeniken.

18 LÖRDAG

13.00 Öppen Spelstuga för folkmusikanter.

19 SÖNDAG

11.00 Gudstjänst: *Den gode herden.* Lasse Vallmoss med NybyVision. Utgångskollekt till NybyVisions sociala kassa.

19 SÖNDAG

13.00 Pilgrimsvandring från Missionskyrkan till fräl-sarkransplatsen, ca 2 tim. Medtag matsäck.

20 MÅNDAG

19.00 *Vaccination som politisk handling.* Rafael Ahlskog doktorand med fokus på politisk epidemiologi.

22 ONSDAG

12.00 Lunchmusik: *Bach och andra genier.* Johan Lindström, orgel.
Bön & gemenskap!

23 TORSDAG

12.00 Litterärt till lunch: Marianne Jeffmar, poesi.

24 FREDAG

14.00 Mitt på da'n: *Gott, nyttigt, farligt, vackert.* Biologen och konstnären Maria Johansson.

26 SÖNDAG

11.00 Gudstjänst: *Mellan himmel och jord. Vägen till livet.* Dop. Karolina Rönn. Tonårsgruppen Kompost. Kyrkokören och Barnkören. Birgitta

Kalendarium

- 27 **MÅNDAG**
19.00 Skönlitteratur & Livsfrågor: *Diamanttorget* av Mercé Rodoredas. Inledare: Inger Axelson, Eva-Britta Ståhl.
- 29 **ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Elever från Uppsala musikskola.
14.30 Bön & gemenskap!
- MAJ**
- 3 **SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst med nattvard: *Att växa i tro*. Karolina Rönn, Ulla-Britt Andersson, Rebecka Kronberg, sång. Fröleken.
- 6 **ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Sextett 60.
- 8 **FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: *Sång i folkton*. Vårfest och konsert med kören Tonbildarna.
- 10 **SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst: *Bönen*. Ben Khumalo-Seegelken, Sydafrika/Tyskland, predikar. Bernt Jonsson. Kyrkokören, Birgitta Orrefur. Fröleken
Läs mer på s. 14!
- 11 **MÅNDAG**
9.15-17.00 Faith as Politics. South African Perspectives.
Läs mer på s. 14!
- 13 **ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Folkmusik med Erika Lindgren Liljenstolpe och Cecilia Österholm.
- 16 **LÖRDAG**
13.00 Öppen Spelstuga för folkmusikanter.
- 17 **SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst: *Hjälparen kommer*. Karolina Rönn, R. Erik Svalfors. Sångkören. Margareta Ljungdahl.
- 20 **ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Daylight med AKO.
- 21 **TORS DAG**
18.00 Mat och Prat: *Vad inne-*

bär det att vara kristen? Finns det några måsten? Läs mer på s. 14!

22 **FREDAG**
09.00 Mitt på da'n: Resa till Artipelag. Buss från Missionskyrkan 09.00.

24 **PINGST DAGEN**
11.00 Gudstjänst *Mellan himmel och jord* på Enebygården, 70 år. Karolina Rönn, Lasse Vallmoss, Gunnar Axelson Fisk, M.o.D. Barnkören.
Läs mer på s. 10!

27 **ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Max Brynolf med vänner.

31 **SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst. Lasse Vallmoss. Johanna Marstorp, sång.

FLOTTSUND

Granebergsvägen 6, Uppsala

MARS

1 **SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst. Per Johan Råsmark.

15 **SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst med nattvard. Lasse Vallmoss.

APRIL

12 **SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst. Anders Petter Marstorp.

26 **SÖNDAG**
10.00 Meditativ gudstjänst. Lasse Vallmoss. Efter gudstjänst en dag i stillhet kl.12 – 17. Bön, meditation, avslappning, bönevandring i trädgården. Lunch och em fika. 80: -.

MAJ

10 **SÖNDAG**
10.00 Vårtrampet.

31 **SÖNDAG**
18.00 Musik i sommarkväll: *Romanska bågar*. Tomas Tranströmer i ord och ton. Kyrkokören och Ingvor Stagling. Birgitta Orrefur.

till Guds vila

Margit Otterljun, född den 10 december 1918, avled den 6 december 2014. Hon har tillhört församlingen sedan 1986.

Aina Liljestam, född den 23 maj 1930, avled den 28 december 2014. Hon har tillhört församlingen sedan 1973.

Mer information i detalj

om gudstjänster, program, studier och sång och musik mm finns att läsa i kalendariet på vår hemsida. Där uppdateras ständigt ev. tillägg och ändringar. Vårens utgåva av programbroschüren Peppar & Salt utgör ytterligare en informationskälla. Både Månadsbladet och Peppar & Salt kan läsas på din dator på www.uppsalamissionskyrka.se.

Vi minns Lars Gullin

Missionskyrkan gästas den 12 april kl. 16.00 av trumpetaren Jan Allan som tillsammans med jazz- och lyrikgruppen Kamomill bjuder på musik av Lars Gullin och texter av författaren Eva Sjöstrand, som kärleksfullt och poetiskt hyllar en av Sveriges genom tiderna främsta jazzmusiker. I konserten medverkar Jan Allan, trumpet, Kerstin Fransson, sång, Margareta Hagvall, textläsning och Björn Hagvall, piano.

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala Tel: 018-100035, Pg 279686-0

Missionskyrkan, expedition 10 00 35
Missionskyrkan, köket 10 00 84
Sommarhemmet Eneby 39 91 41
Diakonicentrum 15 08 60
Församlingens plusgiro 27 96 86-0
bankgiro 802-2253
SMU plusgiro 11 93 03-6

Församlingens och SMU:s informationssida på Internet: www.uppsalamissionskyrka.se

Församlingens pastorer och diakoner har tystnadsplikt och står till förfogande för samtal.

Pastor och församlingsföreståndare
LASSE VALLMOSS
Tel. 10 00 66 (även kopplat till mobilen); SMS 070-38 94 407
lasse.vallmoss@upsalamissionskyrka.se

Diakon
ULLA-BRITT ANDERSSON
Tel. 10 00 36; 070-83 39 773
diakon@upsalamissionskyrka.se

Pastor
KAROLINA RÖNN
Tel. 10 00 81; 070-28 40 204
karolina.ronn@upsalamissionskyrka.se

Pastor/föreståndare
Waldenströmska Studenthemmet
R.ERIK SVALFORS
Tel. 0727-36 06 71
r.erik.svalfors@upsalamissionskyrka.se

Församlingspedagog med inriktning ungdom och kultur
GUNNAR AXELSON FISK
Tel. 10 00 38; 070-87 66 233
gunnar.axelson.fisk@upsalamissionskyrka.se

Församlingsmusiker
BIRGITTA ORREFUR
Tel. 10 00 37
birgitta.orrefur@upsalamissionskyrka.se

Intendent
ANN-LOUISE NORQVIST
Tel. 10 00 06
bokning@upsalamissionskyrka.se

Konferenstekniker och vaktmästare
DONALD WIESELGREN
Tel. 10 00 82
vaktmastare@upsalamissionskyrka.se

Kafé- och konferensassistenter
KANYA HJORT
GUNNEL ROVA
BIRGITTA ÖBERG

Köket
Tel. 10 00 83/84
koket@upsalamissionskyrka.se

Församlingens ordförande
KJELL-ÅKE NORDQUIST
Tel. 32 12 03

Övriga styrelseledamöter
Ewert Bengtsson, tel. 51 83 22
Åsa Brugård Konde, tel. 25 47 74
Martha Jacobsson, tel. 073-08 69 221
Boel Källsmyr, tel. 24 04 68
Mikael Lindgren, tel. 072-50 04 491
Lena Nilsson, tel. 52 80 22
Per Johan Råsmark, tel. 12 65 81
Kristina Stenson, tel. 23 06 54

SMU:s ordförande
ELVIRA DAHLÉN, 070 -75 45 357

Kriminalvårdspastor
LARS-GUNNAR SKOGAR
Tel. 070-25 97 121
lars-gunnar.skogar@missionskyrkan.se

Sjukhuspastor
INGEMÅR RUNDSTRÖM
Tel. 018-611 34 90
ingemar.rundstrom@externa.lul.se

Studentpastor
ANETTE BRANDT
Exp: Universitetskyrkan
Övre Slottsgatan 7, Uppsala
Tel. 018-43 03 709

NybyVision 56 07 30
Sturegatan 9, 753 14 Uppsala
www.nybyvision.se

Diakonicentrum 15 08 60
Café Genomfarten 13 08 60

Bildmaterial: Lars Magnusson s. 8; Lasse Vallmoss s. 15; Göran Almlöf, övriga bilder.

Månadsbladet nr 2/2015 utkommer den 29 maj 2015. Manusstopp för kalendarium måndag den 11 maj; för text och bilder måndag den 18 maj kl. 19.

Prenumerationsavgift: 100 kr för år 2015, inbetalas till bankgiro 802-2253. Skriv "Månadsbladet" på inbetalningskortet.

Redaktionen tar emot anmälan om nya prenumeranter på e-postadress: redaktionen@upsalamissionskyrka.se
Redaktionen: Göran Almlöf (ansvarig utgivare), Vivi-Anne och Bertil Jakobsson, Gabriella Hammarin, Ored Oredsson, Birgitta Åhman samt SMU:s kommunikator Alva Axelson Fisk.

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och välja bland insänt material samt att lägga ut detta material på hemsidan.

Så har vi återigen fått uppleva lyckan och glädjen i att välkomna ett nytt barn till världen och till vår släkt. Ivar, Axels lillebror, har låtit vänta på sig men är desto mer välkommen och bekräftar åter för oss vilket under detta är, att födas till jorden.

Vi gläds naturligtvis ofantligt, men tänker samtidigt på alla som inte själva får uppleva denna lycka. När Axel föddes kände vi att det var många i församlingen som levde med oss och omslöt Hanna och Axel med goda tankar och böner. Vi känner stor trygghet i att Ivar också skall få växa upp i samma kärleksfulla miljö och är mycket tacksamma för detta.

Mötet med lille Ivar väcker många känslor och tankar – all omsorg som krävs för att hålla honom vid liv, och all kraft som finns för att han skall få den omsorgen. All kraft han visar för att få vår uppmärksamhet, och hur lyckliga vi blir när vi tycker oss se ett leende eller höra ett skratt. Tänk om vi alltid kunde vara lika uppmärksamma och lyhörda i mötet med våra medmänniskor!

Numera säger vi inte så ofta att vi skall gå på ett ”möte” i kyrkan, men kanske är det just så vi skall tänka när vi möts i våra samlingar. Gud välsigne våra möten!

Familjen Vegerfors

UPPSALA

MISSIONSFÖRSAMLING

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala Tel: 018-100035, Pg 279686-0